

Sygn. akt VII U 394/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy  
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: st. sekr sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 11 grudnia 2015 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od M. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

## UZASADNIENIE

M. K. w dniu 26 stycznia 2016 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 11 grudnia 2015 r., znak: (...). Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 84 ust. 8 w zw. z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wniósł na podstawie art. 477<sup>(14)</sup>k.p.c. o jej zmianę w całości i orzeczenie co do istoty poprzez odstąpienie od żądania zwrotu należności z tytułu pobranych zasiłków chorobowych określonych decyzją z dnia 27 stycznia 2014 r.

za okres od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia 18 września 2012 r. oraz od dnia 27 września 2012 r. do dnia 1 października 2012 r. w łącznej kwocie 268848,33 złotych brutto wraz

z odsetkami. Ponadto ubezpieczony wniósł o dopuszczenie dowodów z dokumentów

w postaci aktualnej dokumentacji medycznej dotyczącej jego stanu zdrowia, dokumentów zgłoszonych do odwołania i zgromadzonych w aktach rentowych oraz zeznań zawnioskowanego świadka i przesłuchania w charakterze strony na okoliczności trudnej sytuacji finansowej, osobistej i rodzinnej, braku możliwości spłaty zobowiązań wobec organu rentowego, a także braku winy odwołującego w przekroczeniu terminu na wniesienie odwołania od decyzji ustalającej obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia

z tytułu zasiłku chorobowego oraz, że nie nadużywał prawa do zwolnień lekarskich. Ubezpieczony wniósł dodatkowo o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2-17 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 25 lutego 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477<sup>14</sup> k.p.c. W świetle przedstawionych przez ubezpieczonego dowodów organ rentowy stwierdził, że nie dają one podstaw do stwierdzenia, iż w przedmiotowej sprawie zachodzą szczególne okoliczności dające podstawę do odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń. Zdaniem Oddziału przedstawione dokumenty nie świadczą o trudnej sytuacji odwołującego, która miałaby charakter stały i nieodwracalny. Organ rentowy podniósł, że nie zostało udokumentowane, aby z uwagi na trudną sytuację finansową koszty utrzymania odwołującego oraz raty kredytów nie były regulowane, a ponadto zaległości w stosunku do wierzycieli nie mogą być uznane za nadzwyczajną okoliczność uzasadniającą odstąpienie od żądania zwrotu należności wobec organu rentowego. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że nie można uznać, iż zły stan zdrowia M. K. determinuje możliwość uzyskania dochodu niezbędnego

do spłaty zadłużenia. Wobec powyższego w dniu 11 grudnia 2015 r. organ rentowy wydał decyzję, którą odmówił odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego określonego decyzją z dnia 27 stycznia 2014 r.

(k. 22-24 a. s.).

#### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

M. K. jest jedynym wspólnikiem (...) Sp. z o.o. zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 9 września 2010 r. (k. 176-178 akt ZUS).

M. K. jest w związku małżeńskim z A. K. i ma troje dzieci w wieku 23, 16 i 9 lat. Najstarsza córka na dzień wydania zaskarżonej decyzji uczęszczała na studia odpłatne, które finansowała jej babcia w wysokości 1000,00 złotych miesięcznie. Obecnie pracuje u matki w zakładzie kosmetycznym. Młodsze dzieci są w wieku szkolnym. Syn chodzi do liceum prywatnego, za które opłaty za czesne ponosi żona odwołującego

w kwocie 1000,00 złotych, a trzecie dziecko uczęszcza do drugiej klasy szkoły podstawowej. Małżeństwo posiada dwa samochody: marki S. z 2009 r. i F. z 2012 r., które

są sprawne i ubezpieczone. Koszty użytkowania samochodów są pokrywane ze środków spółki, ponieważ są w niej amortyzowane od 2012 r. Rodzina mieszka w domu jednorodzinnym o powierzchni 230 m<sup>(2)</sup> w miejscowości M.. Ponadto

są właścicielami mieszkania na ulicy (...) w W., które zostało obciążone hipoteką pod lokal użytkowy na ulicy (...), gdzie żona odwołującego prowadzi tam zakład, w którym świadczy usługi kosmetyczne i samodzielnie dokonuje opłat za jego użytkowanie. Ubezpieczony w ramach prowadzenia działalności gospodarczej otworzył lokal przy ulicy (...) w 2013 r., natomiast przy ulicy (...) w 2014 r. Koszty wynajmowania lokali, w których znajdują się restauracje są ponoszone przez spółkę. Małżeństwo posiada również mieszkanie na ulicy (...) również obciążone hipoteką, które obecnie stoi puste. M. K. prowadzi dwie restauracje na ulicy (...) i na ulicy (...) w W. i jest jedynym wspólnikiem spółki. Koszt wynajmu wynosi około 18.000,00 złotych miesięcznie. Miesięczne zobowiązania z tytułu kredytów wynoszą 30.000,00 złotych miesięcznie i 10.000,00 złotych związane z utrzymaniem rodziny. Odwołujący dotychczas spłacał swoje zobowiązania korzystając z oszczędności, polis, lokat, które zostały zlikwidowane, zwrotów pożyczki (...) Sp. z o.o. oraz sprzedanej nieruchomości. Odwołujący nie ma orzeczonego stopnia niepełnosprawności i nie została przyznana mu renta z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony nie przechodził żadnych operacji w związku z bólami kręgosłupa.

W dniu 17 kwietnia 2013 r. małżonkowie M. i A. K. od dnia

11 kwietnia 1993 r. postanowili, iż będzie ich obowiązywać ustrój rozdzielności majątkowej polegający na tym, że każdy z nich zachowuje zarówno majątek nabyty przed zawarciem niniejszej umowy, jak i majątek nabyty później oraz, że

zarządzają samodzielnie całym swoim majątkiem zgodnie z art. 51 i 51<sup>1</sup> Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k. 18-20 a. s.).

Odwołujący w 2012 r. osiągnął dochód w wysokości 76.0126,43 złotych, natomiast w 2013 r. poniósł stratę w wysokości 193.737,27 złotych oraz w 2014 r. w wysokości 372.878,10 złotych (k. 12, 24 i 32 akt ZUS).

Firma odwołującego (...) Sp. z o.o. w 2015 r. uzyskała dochód w kwocie 186.326,07 złotych (k. 42-45 a. s.).

Firma żony odwołującego za rok 2015 r. poniosła stratę w dochodzie firmy na kwotę 134.817,81 złotych (k. 21 a. s.).

Odwołujący zbył samochody marki F. (...) w dniu 31 grudnia 2012 r. za kwotę 42.850,00 złotych brutto oraz S. (...) za kwotę 20.500,00 złotych (k. 46-47 a. s.).

W trakcie zwolnienia lekarskiego odwołujący złożył wniosek o wydanie licencji na sprzedaż alkoholu oraz zatwierdził sprawozdanie roczne w spółce żony, w której był udziałowcem (zeznania świadka A. K. oraz zeznania odwołującego k. 67-69 i 76-78 a. s.).

M. K. decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 27 stycznia 2014 r., znak: (...) odmówiono prawa do zasiłku chorobowego za okresy od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia 18 września 2012 r. oraz od dnia 27 września 2012 r. do dnia 1 października 2012 r., a także został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w postaci zasiłku chorobowego za okresy od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia 18 września 2012 r. oraz od dnia 27 września 2012 r. do dnia 1 października 2012 r. w łącznej kwocie 268848,33 złotych brutto oraz odsetek w kwocie 52998,46 złotych, razem w kwocie 321846,79 złotych (k. 246 akt ZUS).

M. K. w dniu 19 maja 2014 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ od decyzji ww. organu rentowego z dnia 27 stycznia 2014 r. (k. 154-162 akt ZUS).

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie wydał postanowienie w dniu 27 kwietnia 2015 r., którym odrzucił odwołanie M. K. (k. 186-189 akt ZUS).

Na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2015 r. odwołujący złożył zażalenie w dniu 18 maja 2015 r., które postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt VII Uz 10/15 zostało oddalone przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 99 i 114 akt ZUS).

W dniu 29 września 2015 r. odwołujący złożył wniosek w sprawie odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych zasiłków chorobowych określonych decyzją z dnia 17 stycznia 2014 r. (k. 1 akt ZUS).

Pismem z dnia 7 października 2015 r. organ rentowy poinformował odwołującego o wszczęciu postępowania oraz prawie do czynnego udziału strony w każdym stadium postępowania, prawie do wglądu do akt sprawy, zgłaszania dowodów i wypowiedzania się co do zebranego materiału dowodowego, a także o możliwości złożenia dodatkowych dokumentów (k. 47 akt ZUS).

Ubezpieczony nie korzysta z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w N. (k. 50 akt ZUS).

Odwołujący w związku ze wszczęciem postępowania przez organ rentowy przedstawił szereg dokumentów związanych z ponoszonymi przez niego kosztami.

Zgodnie z harmonogramami kredytowymi (...) Bank, (...) Bank i (...), odwołujący jest obciążony trzema kredytami o wartości 848 546,22 złotych, 2 248 536,57 złotych oraz 397 459,78 CHF. Ostatnia rata jednego z kredytów z (...) Bank na kwotę 2 248 536,57 jest przewidziana na 9 maja 2035 r., natomiast z (...) Banku na 4 lipca 2035 r. Odwołujący we wrześniu 2015 r. dokonał miesięcznej spłaty zobowiązania kredytowego względem (...) Bank oraz (...) Bank ( k. 51-67 akt ZUS).

Odwołujący ponosi rachunki za utrzymanie domu w M. G. w stosunku miesięcznym w postaci: polisy w kwocie 70,00 złotych, za gaz w kwocie 900,00 złotych, ochrony(...) w kwocie 49,20 złotych, za prąd w kwocie 390,00 złotych, wywozu szamba w kwocie 230,00 złotych, wywozu śmieci w kwocie 150,00 złotych, telewizji w kwocie 90,00 złotych oraz internetu w kwocie 50,00 złotych ( k. 68-79 akt ZUS).

Dodatkowo odwołujący ponosi koszty miesięczne w postaci rachunków związanych z utrzymaniem mieszkania na ulicy (...)za prąd w kwocie 62,00 złotych i za gaz w kwocie 33,60 złotych oraz mieszkania na ulicy (...) za czynsz w kwocie 400,00 złotych i za prąd w kwocie 150,00 złotych, a także z opłatami za telefon syna w kwocie 40,00 złotych ( k. 80-87 akt ZUS).

Po przeanalizowaniu wniosku odwołującego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 11 grudnia 2015 r., znak: (...). Na podstawie art. 84 ust. 8 w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych organ rentowy odmówił odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego określonego decyzją z dnia 27 stycznia 2014 r., znak: (...) w łącznej kwocie 321 846,79 złotych, w tym z tytułu należności głównej w kwocie 268 848,33 złotych oraz odsetek liczonych na dzień wydania decyzji w kwocie 52 998,46 złotych. Organ rentowy stwierdził, że po dokonanej analizie akt sprawy i zgromadzonego materiału dowodowego przedstawione argumenty przez ubezpieczonego nie dają podstaw do stwierdzenia, że w przedmiotowej sprawie zachodzą szczególne uzasadnione okoliczności dające podstawę do odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń ( k. 198 akt ZUS).

W dniu 19 lutego 2016 r. odwołujący w wyniku włamania do domu jednorodzinnego poniósł szkody o łącznej wartości 92.000,00 złotych w związku z kradzieżą biżuterii, dwóch zegarków oraz pieniędzy. Następnie w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia i wpisania sprawy do rejestru przestępstw wysokość szkody została zmieniona na kwotę 56.000,00 złotych (k. 59-61 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt rentowych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, a także w oparciu o zeznania świadka A. K. i o przesłuchanie odwołującego. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i dające możliwość ustalenia na ich podstawie stanu faktycznego. Podstawą ustaleń były także dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. akt VI 131/14 (koperta - k. 81 akt. sądowych)

W tym stanie rzeczy Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 11 grudnia 2015 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.), osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu.

W myśl art. 84 ust. 1 i ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j. t.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli:

1) zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub

2) kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Sąd doszedł do przekonania, że przytoczone przepisy prawa jednoznacznie wskazują przesłanki, które muszą zostać spełnione, aby można było rozważyć kwestię odstąpienia

od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części. Sąd zważył,

że w niniejszej sprawie nie zachodziły uzasadnione okoliczności, na mocy których organ rentowy byłby zobowiązany do odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczenia terminu ich płatności albo rozłożenia ich na raty, o których mowa w art. 84 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z linią orzecniczą Sądów Apelacyjnych, „dokonując oceny, czy fakty przytoczone przez wnioskodawcę stanowią szczególnie uzasadnione okoliczności, do których odwołują się normy art. 84 ust. 8 pkt 1 u.s.u.s. oraz art. 138 ust. 6 u.e.r.f.u.s., należy kierować się stanem rodzinnym i majątkowym wnioskującego o odstąpienie dochodzenia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, biorąc także pod uwagę stan jego zdrowia i możliwości podjęcia pracy pozwalającej na zwrot nienależnie pobranego świadczenia. (...) „W ramach katalogu przykładowych okoliczności uzasadniających stosowanie ulg wskazuje się: brak majątku,

z którego możliwe byłoby dochodzenie od osoby zobowiązanej zwrotu świadczeń; ustalenie, że w przypadku zwrotu świadczeń osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania; ciężką chorobę powodującą niezdolność do pracy lub niepełnosprawność osoby zobowiązanej, członka jej rodziny lub innej osoby pozostającej na jej utrzymaniu; wiek osoby zobowiązanej; zdarzenia losowe (kradzież, wypadek, pożar, powódź, inne klęski żywiołowe) powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej.” ( wyrok Sądu Apelacyjnego

w Katowicach z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt III AUa 556/14 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt III AUa 3/13)

Sąd doszedł do wniosku, że przedmiot sporu nie dotyczył ustaleń stanu faktycznego, który okazał się być bezsporny. W niniejszej sprawie należało rozważyć, czy w oparciu o ww. przepisy prawne oraz poglądy orzecznictwa, sytuacja życiowa odwołującego uzasadnia odstąpienie od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego.

Sąd zważył, że odwołanie M. K. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności szczególnych, które uniemożliwiłyby ubezpieczonemu spłacenia zaległości względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Argumenty podnoszone w toku postępowania przez ubezpieczonego nie wskazują na spełnienie przez niego choćby jednej przesłanki nakreślonej przez przepisy obowiązującej ustawy.

Sąd w pierwszej kolejności zważył, że zarzut podnoszony przez odwołującego dotyczący zasadności wydania decyzji przez organ rentowy, w której odmówiono prawa do zasiłku chorobowego i nakazano zwrot nienależnie pobranego świadczenia z funduszu chorobowego okazał się być bezzasadny. Postępowanie w sprawie nienależnie pobranego zasiłku chorobowego zakończyło się postanowieniem odrzucającym odwołanie wydanym przez Sąd Rejonowy z uwagi

na wniesienie odwołania po terminie. Następnie Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji oddalił zażalenie ubezpieczonego. Zatem orzeczenie mające charakter niemerytoryczny stało się prawomocne, pomimo wniesienia skargi kasacyjnej przez odwołującego do Sądu Najwyższego. Okoliczności dotyczące samego pobrania świadczenia powinny być badane w poprzednim postępowaniu, a sprawa została prawomocnie zakończona.

W związku tym tutejszy Sąd nie miał możliwości ponownego badania sprawy. Okoliczności dotyczące nienależnego pobrania świadczenia nie są też w ocenie Sądu Okręgowego szczególnymi okolicznościami uzasadniającymi odstąpienie od żądania zwrotu takiego nienależnie pobranego świadczenia. Takie przykładowe okoliczności wskazywane przez orzecznictwo zostały powyżej wymienione.

Następnie w toku postępowania odwołujący przedstawił dowody na potwierdzenie jego sytuacji majątkowej oraz stanu zdrowia. Z szeregu dokumentacji wynika przede wszystkim, że ubezpieczony jest osobą czynną zawodowo, ponieważ w dalszym ciągu prowadzi swoją działalność gospodarczą. M. K. jest właścicielem dwóch restauracji w W., które niewątpliwie w ocenie Sądu przynoszą dochód. Odwołujący jest osobą o dużym doświadczeniu zawodowym i kwalifikacjach potrzebnych

do wykonywania zawodu. Rodzina ubezpieczonego nie należy do ubogich. Odwołujący razem z żoną posiadają nieruchomości w postaci domu jednorodzinnego i mieszkań w W... Żona odwołująca dodatkowo prowadzi własną działalność gospodarczą

i w związku z tym użytkuje lokal przy ulicy (...). W ocenie Sądu stan majątkowy pozwala na spłacenie wszystkich zaległości. Co więcej, istnieją rokowania, zgodnie z którymi Sąd przyjął, że ubezpieczony będzie w stanie opłacić zaległości. Spłacanie długoterminnych kredytów w bardzo wysokich kwotach nie wyklucza, że w przyszłości będzie możliwa spłata zadłużenia względem organu rentowego. Również powstanie rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami nie może doprowadzić do sytuacji, aby Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie był uprawniony do odzyskania tych należności, które w świetle prawa

są świadczeniami pobranymi nienależnie. Rodzina odwołującego nie jest na skraju ubóstwa oraz ma perspektywy, aby zgromadzić pieniądze potrzebne na spłatę uregulowań finansowych w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Najstarsza córka odwołującego w toku postępowania zakończyła studia i rozpoczyna pracę, w tym w firmie żony odwołującego się (jest wymieniona na stronie salonu jako pracownik), a więc istnieje możliwość, aby wspomogła finansowo odwołującego się w spłacie zadłużenia, gdyż obowiązek alimentacyjny istnieje również w stosunku do dzieci względem swoich rodziców. Ponadto o dobrej kondycji finansowej rodziny świadczy też fakt, że jedno z dzieci uczy się w płatnym liceum, gdzie opłaty stanowią obciążenie dla ich miesięcznego budżetu. W ocenie Sądu M. K. wraz z żoną mają możliwość ponadto wygenerowania kolejnych zysków dających niewątpliwie korzyści finansowe, które w konsekwencji przełożą się na realne spłacenie obciążeń względem organu rentowego. Odwołujący na etapie postępowania sądowego wskazał, że podejmował próby wynajęcia mieszkania przy ulicy (...). W ocenie Sądu wynajęcie mieszkania w W. przyniesie dodatkowe pieniądze, które umożliwią spłacenie nienależnie pobranych zasiłków chorobowych. Sąd oddalając odwołanie miał

na uwadze również okoliczności związane z wysokimi kredytami zaciągniętymi w związku

ze spłatą zobowiązań wobec banków. Analiza akt sprawy oraz zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do przekonania, że zobowiązania wobec banków są regulowane,

a odwołujący nie wnosil o umorzenie należności ani nie korzystał z pomocy różnych instytucji.

Sąd dodatkowo zważył, że okoliczność kradzieży w domu odwołującego oraz jego żony nie może usprawiedliwić odstąpienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od żądania dosyć znacznych kwot. Sąd zaaprobował poglądy orzecznictwa Sądów Apelacyjnych, zgodnie z którymi zdarzenie losowe jakim jest kradzież może być okolicznością uzasadniającą odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia. Tym niemniej Sąd doszedł do przekonania, że kradzież w domu ubezpieczonego nie spowodowała utraty dobrego statusu majątkowego rodziny. Pomimo kradzieży

na kilkadziesiąt tysięcy złotych, M. K. wraz z żoną są w posiadaniu domu, mieszkania, dwóch samochodów i opłacają wynajmowane lokale, które służą w prowadzeniu działalności gospodarczej. Zdaniem Sądu sama okoliczność, że w

trakcie kradzieży zginęły rzeczy o znacznej wartości, wskazują na to, że majątek rodziny ubezpieczonego jest znacznie wyższy niż rzeczy skradzione w postaci biżuterii, zegarków i pieniędzy.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu odwołującego dotyczącego złego stanu zdrowia, Sąd zważył, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. Kłopoty zdrowotne odwołującego związane z bólami kręgosłupa dotyczą znacznej części społeczeństwa

i z czasem należy skorzystać z rehabilitacji czy ze zwolnień lekarskich. Niemniej jednak problemy zdrowotne nie wykluczają całkowicie możliwości pracy. Ponadto Sąd doszedł

do wniosku, że z akt sprawy nie wynika, aby stan zdrowia ubezpieczonego uniemożliwił mu wykonywanie pracy. Należy podkreślić, że M. K. jest osobą czynną zawodowo i w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd w punkcie drugim zasądził od M. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. kwotę 360,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z uwagi na fakt przegrania sprawy przez odwołującego, Sąd zasądził kwotę 360,00 złotych zgodnie z § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).